

Marön, numera del av ö utanför öster-
götl.-kusten; I: t Anna ö; Hammar-
kinds ö; Östergötl. l.

Marö 1752 o. 1767.

J. Zedler o. J. v. Rajahn. Sjö, Litt. III, N:o 18.
Inskild. avtogs ungef. sydöstra hälften av nuv.
ön Långö S. Ö. ku. VSTV sydöstra kvarthörnet.

Marön, Aspö kyrka sk.

Marö kyrka Sj. 251 o. 252.

G. 56.

[Uänd!]

J. Lundqvist 1939.

Se Skiss 11 fr. d. k.!

6.

Se ock Skiss 10, som utgör fast-
bättning västerut!